

Не е предвидял това и редакторът на широканския в. Н а п р е д, Цв. Парашкевов, който, полемизирайки с Органът на комунистическата партия Р а б о т н и ч е с к и в е с т - н и к, пише и против Б ъ л г а р а н, наричайки младите хумористи там "гаменария". Ясно е защо. В брой 47, Ведбал/който тъкмо тогава е редактор на списанието/ му отговаря с една остра и духовита статия, като му посвещава и едно стихотворение "Нещастен човек".

Неколко сатиристични стихотворения посвещава Смирненски и на злополучния столичен кмет, Иван Дългнеков, - парвеню, некадърник и спекулант, който само компрометираше Земед. съюз, чийто представител бе. Той не дава мир и на Ст. Омарчевски.

не съм министър на просветата,  
та толкоз много да съм прост.

Неочаквано духовитите обрати на мисълта, които Смирненски дава при завършека на последния куплет, са характерни за неговото хумористично творчество.

Да вземем за пример историята с резането на блокарските бради при гара Долни-Дъбник. Синода, силно изплашен от тая народна проява, излиза с послание до паството си да не се отдава на излишни жестокости. Смирненски предава по своему това послание. Живият, лек и заразителен хумор те кара да препрочиташ стихотворението няколко пъти. То завършва така

Недейте, братя! Не скубете!

Брадата нищо не вреди.

Както и да го усукват синодалните старци, тъкмо това са истинските мотиви на посланието, които Смирненски само с последните си два реда разкрива.

Към тая тема той се връща няколко пъти. Също така на няколко пъти разработва и темата за фалшивата буржоазна благотворителност - с подаръците за бедните, с грижите към децата /"Виенските деца", "Подаръци за празниците", "Грижи за бедните" и пр./

Сарказъмът и хуморът на Смирненски не щадят нищо, което е враждебно на работническата класа и нейните прогресивни представители. Критикът Йордан Бадев, който никак не може да понася творчеството на младите прогресивни писатели и художници, които вървят с партията, също получава своята

Умът прилича на тая развългана  
и която нищо не вреди.